

Onbegrepen gedrag

De laatste tijd hoor ik weer veel de term; “onbegrepen gedrag” naar voren komen. Dit onder andere als we het in zorgland hebben over verwarde personen of mensen die zorg mijden.

Onbegrepen gedrag, moeilijk verstaanbaar gedrag, moeilijk invoelbaar gedrag, probleemgedrag zijn termen die in de loop van de tijd de revue hebben gepasseerd. Wat zeggen deze woorden eigenlijk? Het zijn maar woorden tenslotte. Iedereen heeft er in ieder geval zijn eigen gedachten bij. Dat zegt dus meer over diegene die ernaar kijkt en er een idee bij heeft.

In het woordenboek staat: Onbegrepen zegt; niet door anderen begrepen. Gedrag staat voor; manier waarop iemand zich gedraagt.

Dus onbegrepen gedrag staat voor het niet begrijpen waarom iemand anders zich gedraagt zoals hij/zij zich gedraagt.

Wat zou er gebeuren als we al de termen die we in de loop van de tijd hebben bedacht vervangen door “goed te begrijpen” gedrag, “makkelijk verstaanbaar” gedrag of “logisch” gedrag? Zou dat een ander effect kunnen hebben op hoe we over deze categorie mensen denken en hoe we ernaar kijken. Ik begrijp dus wel waarom mensen dit gedrag vertonen. Ze hebben bijvoorbeeld geen huis, zijn eenzaam, hebben een onveilige opvoeding gehad, hebben trauma's opgelopen in het leven, hebben een hersenaandoening, etc. Ik snap dus wel waarom mensen dit gedrag laten zien alleen ik weet niet hoe ik hierop moet antwoorden.

Geschreven door Onno

Wat is onze respons, hoe sluit ik aan, wat is het beste voor de ander. Als we het dan maar “onbegrepen” noemen dan ontslaat ons dat misschien van de plicht om er daadwerkelijk iets mee te doen. Het is tenslotte onbegrepen.

Ik denk dat er inmiddels heel veel kennis en kunde in Nederland is rondom “makkelijk verstaanbaar gedrag”. Tegelijkertijd zijn we niet of onvoldoende in staat zijn om op de juiste wijze aan te sluiten en een context te organiseren die ondersteunend is bij dit gedrag.

Iemand die zijn huis en zijn omgeving vervuult omdat hij door diverse redenen veel stress ervaart in zijn leven heeft er absoluut onvoldoende aan als er vanuit de WMO twee keer per week begeleiding is om de vervuiling aan te pakken. We weten de oorzaak wel; autisme,

eenzaamheid, depressieve gevoelens en overvraging. Het is dus makkelijk te begrijpen alleen krijgen we het antwoord steeds minder goed georganiseerd.

Volgens mij is het dus reëel en eerlijk om te zeggen dat **zolang we niet in staat zijn de context op een juiste ondersteunende wijze te organiseren we te maken blijven houden met “onbegrepen” gedrag**. Pas als we in staat zijn om dat te veranderen dan praten we niet meer onbegrepen gedrag. Het mooie hiervan is dat we hier invloed op hebben. Context, onvoorwaardelijkheid en voorwaarden zijn te organiseren.

Er zijn mooie voorbeelden in zorgland, Nederland. **Hebben jullie ook voorbeelden?**

Geschreven door Onno